

หนังสือโรม

จดหมายของเปาโล อาจเขียนขึ้นตามลำดับดังต่อไปนี้ 1 และ 2 เซสะโลนิกา 1 และ 2 โครินธ์ กาลาเทีย โรม ฟิเลโมน โคลอสี เอเฟซัส ฟิลิปปี 1 ทิโมธี ทิตัส และ 2 ทิโมธี (เปาโลอาจเป็นผู้เขียนหนังสือฮีบรูด้วย แม้หนังสือเล่มนั้นไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนก็ตาม) แต่ในพระคัมภีร์ใหม่หนังสือเหล่านี้ไม่ได้เรียงตามลำดับนี้

เปาโลเกิดที่เมืองทาร์ซัส (ประเทศตุรกี) ท่านได้เรียนศาสนาสตรีจากอาจารย์กามาเลียสที่กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อสเทพนถูกหินขว้างจนตายเปาโลได้อยู่ที่นั่นด้วย เปาโล รับเชื้อขณะที่ท่านกำลังเดินทางไปยังเมืองดามัสกัส ท่านได้อยู่ที่ประเทศอาระเบียเป็นเวลา 3 ปี ท่านทำงานที่เมืองทาร์ซัสและได้กลายเป็นมิชชันนารีที่ยิ่งใหญ่ในการประกาศแก่คนต่างชาติ เปาโลเคยนับถือศาสนายิว มีการศึกษาจากชาวกรีก (เป็นพวกแสวงหาความรู้) และเป็นชนชาติโรมัน พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมเปาโลไว้พร้อมสำหรับงานใหญ่และการทุกข์ทรมานในชีวิตของท่าน

ในครั้งสุดท้ายที่เปาโลไปเยี่ยมเมืองโครินธ์ (ปี ค.ศ. 57-58) ท่านได้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงชาวโรมัน และส่งคำกำชับมาจากอาควิลลาและปริสซิลลา ซึ่งเปาโลเคยทำเต็นท์ด้วยกันกับเขา (รม 16:3-5; กจ 18:3) เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้หลังจากที่ท่านได้รับเงินถวายจากชาวโครินธ์ ซึ่งส่งไปถึงวิสุทธิชนที่ยากจนที่กรุงเยรูซาเล็ม (1 คร 16:1-3) และขณะที่ท่านกำลังจะส่งเงินถวายนี้อีกยังกรุงเยรูซาเล็ม (รม 15:25-27) ผู้ส่งจดหมายฉบับนี้อาจจะเป็นฟอยเบซึ่งมาจากเคนเคเรียที่อยู่ใกล้เมืองโครินธ์ เปาโลมีแผนการที่จะเดินทางไปกรุงโรม (ซึ่งสมัยนั้นมีประชาชนประมาณ 800,000 คน) และเห็นว่าท่านได้กำชับพวกคริสเตียนหลาย ๆ คน โดยได้เอ่ยชื่อเป็นรายบุคคล แต่ให้สังเกตว่าเปาโลไม่ได้กำชับเปโตรในบทที่ 16 เพราะว่าเปโตรไม่เคยไปกรุงโรม

หนังสือโรมเป็นหนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ใหม่ที่เน้นถึงคำสอนหลักคือ ความบาป ความรอดโดยพระคุณ ความชอบธรรม ความรอดเป็นนิรันดร์ และความมั่นใจในความรอด บทที่ 12-15 พูดถึงหน้าที่ของคริสเตียนและในบทที่ 16 เปาโลกำชับพวกคริสเตียนที่กรุงโรม

ศาลแห่งพระบัญญัติ พระพิโรธของพระเจ้า
(การถูกพิพากษาและการเป็นคนชอบธรรม) (1-5)

1 ผู้เขียน (1:1-17)

- ก อาจารย์เปาโลถูกแยกตั้งไว้สำหรับชาวประเสริฐ (1:1)
- ข อาจารย์เปาโลอธิบายชาวประเสริฐนั้น (1:2-5)
 - 1 พระสัญญา (1:2)
 - 2 บุคคล (พระเยซู) (1:3-4)
 - 3 โครงการ (การประกาศ) (1:5)
- ค อาจารย์เปาโลทำอะไรเพื่อชาวประเสริฐ (1:6-13)
 - 1 เขาอธิษฐานเพื่อคริสตจักรที่กรุงโรม (1:9)
 - 2 เขาตั้งใจว่าจะไปเยี่ยมเยียนคริสตจักรที่กรุงโรม (1:10-13)
- ง อาจารย์เปาโลเป็นหนี้เพราะเหตุชาวประเสริฐ (1:14-17)
 - 1 ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามาโดยชาวประเสริฐ (1:16)
 - 2 ความชอบธรรมของพระเจ้ามาโดยชาวประเสริฐ (1:17)

2 รายการในศาล (เป็นคำเปรียบเทียบ) (1:18-4:25)

- ก คำฟ้อง ได้กบฏต่อพระเจ้า (1:18-20)
- ข จำเลยมี 3 พวก
 - 1 พวกคนต่างชาติ ที่ไม่รู้จักพระเจ้า (1:18-32)
 - 2 พวกคนหน้าซื่อใจคด ประพฤติเพื่อช่วยตนเองให้รอด (2:1-16)
 - 3 พวกยิว ที่รู้จักพระเจ้า (2:17-3:8)
- ค คำฟ้องมี 5 ส่วน
 - 1 การออกสัญญา (1:21)
 - 2 การโอ้อวด (1:22)
 - 3 การมีรูปเคารพ (1:23)
 - 4 การขาดศีลธรรม (1:24)
 - ก เลสเบียน (1:26)
 - ข เกย์ (1:27)

- 5 การไม่สามารถชักจูงให้กลับมาอีกได้ (1:28-32)
- ง พวกที่ฟังความและตัดสินใจหรือผิด
- 1 มโนธรรมของมนุษย์ (1:19)
 - 2 การประพฤติของมนุษย์ (2:6)
 - 3 การกระทำของพระเจ้า (1:20)
 - 4 พระบัญญัติของพระเจ้า (2:12)
- จ การแก้คดีของมนุษย์ 3 ประเภท
- 1 คนต่างชาติ ไม่รู้จักพระเจ้า
 - ก เขาว่า ไม่ผิดเพราะไม่รู้
 - ข แต่พระคัมภีร์ว่า มีคำพยานแห่งมโนธรรมและแห่งธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้าง (1:19-20)
 - 2 คนหน้าซื่อใจคด อาศัยการประพฤติ ไม่ฟังพระเจ้า
 - ก เขาว่า ไม่ผิดเพราะเขาคิดว่าคนอื่น
 - ข แต่พระคัมภีร์ว่า เขาทำผิดด้วย (2:1)
 - ค 2 เหตุที่เขาไม่อาจแก้คดีได้
 - 1 เขาเฉยเมย (2:4-5)
 - ก ต่อความอดทนของพระเจ้า
 - ข ต่อพระกรุณาของพระเจ้า
 - 2 เขาไม่รู้ว่าจะพระเจ้าไม่เห็นแก่หน้าใคร (2:6, 11-12, 16)
 - 3 ชาวียิวที่มีศาสนา (2:17-3:8)
 - ก เขาว่า ไม่ผิดเพราะรู้จักพระบัญญัติของพระเจ้าและสอนคนอื่น (2:17-20)
 - ข แต่พระคัมภีร์ว่า เขาไม่ประพฤติตามคำสอนของเขา (2:25-29)
 - ค 4 เหตุที่เขาไม่อาจแก้คดีได้ (3:1-8)
 - 1 ชาวียิวคิดว่าได้เปรียบคนอื่น แต่อาจารย์เปาโลบอกว่ามนุษย์ทุกคนเหมือนกัน ต้องการกลับใจใหม่ด้วยความเชื่อ (3:1-2, 9-10)
 - 2 ชาวียิวคิดว่าหมดสิทธิ์เพราะชาติอิสราเอลปฏิเสธพระเยซู แต่พระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลง การกลับใจเป็นเรื่องของบุคคลแต่ละคน พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อพระสัญญาของพระองค์ (3:3-4)

- 3 การอธรรมของอิสราเอลทำให้ความชอบธรรมของพระเจ้าปรากฏ ความบาป ทำให้มนุษย์เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า ถ้าไม่มีบาป ความชอบธรรมก็ไม่ปรากฏ (3:5-6)
 - 4 ชาวอิสราเอลต้องถูกลงโทษเพราะความบาปและการอธรรมของเขา (3:6-8)
- ฉ พระเจ้าตัดสินว่ามนุษย์ทำผิด (3:9-20)
- 1 นิสัยหรือสันดานของมนุษย์ชั่ว (3:12)
 - 2 การพุดของมนุษย์ชั่ว (3:13-14)
 - 3 การประพฤติของมนุษย์ชั่ว (3:15-18)
 - ก การฆ่าพี่น้อง (3:15-17)
 - ข การเยาะเย้ยพระเจ้า (3:18)
- ช การลงโทษ (6:23) คือ ความตาย
- ซ การอัครธรรม (3:21-31; 6:23)
- 1 ลักษณะแห่งการอัครธรรมนี้ (3:24)
 - 2 ผู้ที่กระทำการอัครธรรมนี้ พระบิดาและพระบุตร (3:25)
 - 3 แหล่งแห่งการอัครธรรมนี้
 - ก พระเจ้าทรงพระกรุณา... โดยไม่คิดค่า (3:24)
 - ข โดยอาศัยความเชื่อ (3:28)
 - ค นอกจากการประพฤติตามพระบัญญัติ (3:28)
 - 4 ขอบเขตแห่งการอัครธรรมนี้ ไม่ถูกจำกัด
 - ก แก่คนทั้งปวง...เพราะว่าไม่ทรงเห็นว่าคนทั้งหลายต่างกัน (3:22)
 - ข พระเจ้าของพวกยิว...พระเจ้าของพวกต่างประเทศด้วย (3:29)
 - 5 การทรงประทานการอัครธรรมนี้ โดยถูกจำกัด
 - ก แก่คนทั้งปวงที่ได้เชื่อ (3:22)
 - ข แก่คนที่เชื่อพระเยซู (3:26)
 - 6 ผู้ซึ่งเป็นพยานถึงการอัครธรรมนี้ (3:21) พระบัญญัติกับศาสดาพยากรณ์

7 ผลแห่งการอัครรยนี้ (3:25)

ปัญหาคือจะให้ความชอบธรรมและพระกรุณาของพระเจ้าเข้ากันได้อย่างไร คือ ความชอบธรรมของพระเจ้าตรัสว่า ผู้ที่ทำบาปจะต้องถูกปรับโทษ แต่พระกรุณาของพระองค์ตรัสว่า เราจะ เมตตาผู้ที่กลับใจเสียใหม่

ก ยกความผิดบาป

ข ทรงอดกลั้นพระทัยไว้

คำตอบคือ พระเยซูทรงโปรดให้คนที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรม (3:24-26)

8 ความคล่องจองกันที่อยู่ในการอัครรยนี้ (3:31)

ณ ผู้แทน 2 คนของศาล (4:1-25)

1 อับราฮัม บรรพบุรุษของชาติอิสราเอล (4:1-5; 9:25)

ก ความรอดของอับราฮัม

1 อับราฮัมได้รับความรอดโดยวิธีใด (4:3)

2 อับราฮัมได้รับความรอดเมื่อไร (4:10)

3 ตราแห่งความรอดของอับราฮัม (4:11)

ข พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม

1 พงศ์พันธุ์ฝ่ายเนื้อหนัง โดยทางอิสอัค (4:17-22)

2 พงศ์พันธุ์ฝ่ายจิตวิญญาณ โดยทางทุกคนที่เชื่อ (4:11-12, 16, 23-25)

2 ดาวิด บรรพบุรุษของอิสราเอลซึ่งเป็นกษัตริย์ (4:6-8)

ก ความบาปของดาวิด การล่วงประเวณีและการฆ่าคน 2 ชมอ 11-12

ข ดาวิดได้รับการอภัยโทษบาป เขาได้รับการอภัยโทษบาปโดยความเชื่อในพระคุณของพระเจ้า สดด 51-52

3 การสรุปของศาล (5:1-21)

ก การสรุปแห่งการเป็นคนชอบธรรม (5:1-11)

1 ผู้ที่เชื่อเป็นไมตรีกันกับพระเจ้า (5:1)

2 ผู้ที่เชื่อสามารถเข้าในร่มพระคุณของพระเจ้า (5:2)

3 ผู้ที่เชื่อได้รับความมั่นใจจากพระเจ้าในทุกสิ่งที่เกิดขึ้น (5:3-4)

4 พระเจ้าทรงสถิตในใจของผู้ที่เชื่อ (5:5)

5 ความรอดของผู้ที่เชื่อเป็นสิ่งที่แน่นอน (5:6-11)

- ก โดยการกระทำของพระเยซูในอดีตบนกางเขน (5:6-8)
 - ข โดยการกระทำของพระเยซูในปัจจุบันบนสวรรค์ (5:9-10)
- ข การสรุปแห่งการปรับโทษ (5:12-21)
- ในข้อเหล่านี้อาจารย์เปาโลได้เปรียบเทียบกิจการของอาดาม (คือบรรพบุรุษของมนุษย์ทั้งปวง) กับกิจการของพระคริสต์ (คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคนที่ทั้งปวง)
- 1 กิจการของอาดาม
 - ก ลักษณะแห่งกิจการของอาดาม (5:12 ก)
 - ข ขอบเขตแห่งกิจการของอาดาม (5:12 ข)
 - ค ต้นเหตุแห่งกิจการของอาดาม (5:19)
 - ง ผลแห่งกิจการของอาดาม
 - 1 เขาเองถูกพิพากษาทันที
 - 2 พงศ์พันธุ์ของอาดามถูกพิพากษา (5:14)
 - 3 ทุกคนที่ไม่ได้รับเชื่อในพระเยซูต้องถูกการลงโทษเป็นนิรันดร์ (5:18)
 - จ พระบัญญัติเกี่ยวข้องกับกิจการของอาดามได้อย่างไร (5:20)
 - 2 กิจการของพระคริสต์
 - ก ลักษณะแห่งกิจการของพระองค์ พระองค์ทรงนำพระคุณและความชอบธรรมเข้ามาในโลกนี้
 - 1 เป็นของประทาน (ฟรี) (5:16)
 - 2 เป็นพระกรุณาอันบริบูรณ์ (5:17)
 - ข ขอบเขตแห่งกิจการของพระองค์ (5:15, 18)
 - ค ต้นเหตุแห่งกิจการของพระองค์ (5:19)
 - ง ผลแห่งกิจการของพระองค์
 - 1 ให้เราเป็นคนชอบธรรม (5:16)
 - 2 จะครอบครองสรรพสิ่งทั้งปวง (5:17)
 - จ ความบาปเกี่ยวข้องกับกิจการของพระองค์ได้อย่างไร (5:20)

พระคุณของพระเจ้า ทางของพระเจ้า
(การแยกตั้งไว้และความมั่นคง) (6-8)

1 การแยกตั้งไว้ (6:1-23)

ในบทนี้อาจารย์เปาโลอธิบายถึงวิธีที่เราจะถูกแยกตั้งไว้

ก จงทราบ (6:1-10) ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือ (6:3)

อ.เปาโลต้องการให้เราทราบ 3 ประการนี้

1 ให้เราทราบว่าเราถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว...เข้าส่วนในความตายนั้น (6:4)

2 ให้เราทราบว่าเรา่วมสนิทกับพระองค์ได้โดยเป็นขึ้นมาเหมือนอย่างพระองค์ (6:5)

3 ให้เราทราบว่าโดย 2 เหตุนี้ ผู้ที่เชื่อ

ก ตายแก่ความบาป (6:2)

ข ปราศจากโทษของบาป (6:7)

ข จงถือว่าได้ตายแก่ความบาป (6:11-12)

ค จงถวายตัวแก่พระเจ้า (6:13-15)

ง จงเชื่อฟังพระเจ้า (6:16-23)

2 การหักล้าง (การทำลาย) (7:1-25)

ในบทนี้อาจารย์เปาโลอธิบายว่าพระบัญญัติเกี่ยวข้องกับการแยกตั้งไว้ได้อย่างไร

ก คนที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณและพระบัญญัติ (7:1-6) (คนที่รอดแล้ว--อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ)

1 เขาเกี่ยวข้องกับพระบัญญัติได้อย่างไร

ก เขาเป็นดังหญิงหม้ายที่พ้นจากกฎประเพณีสามภรรยา (7:1-3)

ข เขาเป็นดังคนที่ตายแล้วที่พ้นจากค้นหาที่อยู่ในตัว (7:5)

2 เขาเกี่ยวข้องกับพระผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร

ก เขาเป็นขึ้นมาโดยพระคริสต์ (7:4)

ข เขาเข้าอยู่กับพระคริสต์ (7:4)

ค เขาจะเกิดผลโดยพระคริสต์ (7:4)

เพราะฉะนั้น คนที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณได้พ้นจากอำนาจของพระบัญญัติ

- ข มนุษย์ธรรมดาและพระบัญญัติ (7:7-13) (คนที่ยังไม่ได้รับความรอด)
 - 1 ความบาปใช้พระบัญญัติเพื่อจะประหารคนบาป (7:7-8, 11)
 - 2 พระเจ้าทรงใช้พระบัญญัติเพื่อจะให้ความบาปปรากฏว่าร้ายยิ่งนัก (7:12-13)
 เพราะฉะนั้น มนุษย์ธรรมดาคะพินาศโดยพระบัญญัติ
- ค คนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและพระบัญญัติ (7:14-25) (คนที่รอดแล้ว--อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง)
 - 1 ถ้าพยายามประพฤติตามพระบัญญัติ จะทำให้เขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนังมากขึ้น (7:18-19)
 - 2 การประพฤติตามพระบัญญัติไม่สามารถทำให้เขาอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ
 - ก ปัญหาของอาจารย์เปาโล (7:22-24)
 - ข การแก้ไขปัญหของเปาโล (7:25)
 เพราะฉะนั้น คนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังชนะพระบัญญัติไม่ได้

3 ความมั่นคง (8:1-39)
 อาจารย์เปาโลได้อธิบายแล้วถึงเรื่องเหล่านี้
 ทำไมมนุษย์เราต้องการจะได้รับความรอด เพราะเราถูกปรับโทษอยู่แล้ว
 มนุษย์เรารอดได้อย่างไร เมื่อเชื่อแล้วพระเจ้าทรงทำให้เราเป็นคนชอบธรรม
 เมื่อเรารอดแล้ว มีอะไรเกิดขึ้น เราถูกแยกตั้งไว้

เราจะมั่นคงในเรื่องความรอดได้อย่างไร คำตอบอยู่ใน โรม บทที่ 8

- ก ผู้ที่เชื่อมีตำแหน่งใหม่ (8:1-8)
 - 1 เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า เราอยู่ในพระคริสต์ (8:1)
 - 2 เกี่ยวกับพระบัญญัติของพระเจ้า เราทำให้พระบัญญัตินั้นสำเร็จ โดยความเชื่อในพระคริสต์ (8:3-4)
- ข ผู้ที่เชื่อมีเพื่อนใหม่ (8:9-13)
- ค ผู้ที่เชื่อมีครอบครัวใหม่ (8:14-17)
 - 1 เราสนิทกับพระบิดา (8:15)
 - 2 เราได้รับมรดกด้วยกันกับพระคริสต์ (8:17)
 - 3 เราได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณ (8:14, 16)
 - ก พระวิญญาณทรงเป็นผู้นำ (8:14)
 - ข พระวิญญาณทำให้เรามั่นคงในเรื่องความรอด (8:16)

- ง ผู้ที่เชื่อมีความหวังใหม่ (8:18-25)
 เรามีความหวังว่าสิ่งสารพัดที่พระเจ้าทรงสร้างจะได้รับการไถ่ในอนาคต
- 1 คริสเตียนเราเอง (8:18, 23)
 - 2 ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง (8:19-22)
- จ ผู้ที่เชื่อมีผู้ช่วยใหม่ในการอธิษฐาน (8:26-27)
- 1 เป็นผู้ใด พระวิญญาณบริสุทธิ์
 - 2 ความจำเป็น (8:26)
 - 3 ความร้อนรน (8:26)
 - 4 ความแน่นอนและความบริสุทธิ์ (8:27)
- ฉ ผู้ที่เชื่อมีความรู้ใหม่ (8:28)
- ช ผู้ที่เชื่อมีเป้าหมายใหม่ (8:29-39)
- 1 ลักษณะแห่งเป้าหมายนี้ (8:29)
 - 2 วิธีทำให้เป้าหมายนี้สำเร็จ (8:29-30)
 - ก ทรงทราบอยู่แล้ว
 - ข ทรงดำริไว้
 - ค ทรงเรียกมา
 - ง ทรงบันดาลให้เป็นผู้ชอบธรรม
 - จ ทรงโปรดให้มีสง่าราศี
 - 3 การรับรองสำหรับเป้าหมายนี้
 - ก คำถาม (8:35)
 - ข คำตอบ (8:38-39)
 - ค เหตุที่พระเจ้าทรงรับรองได้ เพราะเหตุกิจการของพระคริสต์
 - 1 ความตายของพระองค์ (8:32)
 - 2 การคืนพระชนม์ของพระองค์ (8:34)
 - 3 การเสด็จกลับไปสวรรค์ของพระองค์ (8:34)

ธรรมศาลาของอิสราเอล พระสติปัญญาของพระเจ้า
(คำอธิบายและการแก้ไข) (9-11)

อาจารย์เปาโลเขียนบทเหล่านี้เพื่อจะตอบคำถาม 2 ข้อนี้

ที่แรก พระเจ้ารู้สึกอย่างไรที่ประเทศอิสราเอลได้ปฏิเสธพระคริสต์

ที่สอง ในโครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร ประเทศอิสราเอลมีส่วนหรือเปล่า

1 มหาอำนาจของพระเจ้าและการทรงเลือกอิสราเอลในอดีต (9)

ก ข้อเปรียบเทียบ 9 อย่างของอิสราเอลเพราะเหตุพระเจ้าทรงเลือกเขา (9:4-5)

- 1 เขาเป็นชาติอิสราเอล (เป็นประเทศพิเศษ)
- 2 เขาได้รับการตั้งให้เป็นบุตรของพระเจ้า
- 3 เขาได้รับรัศมี
- 4 เขาได้รับพระไมตรี
- 5 เขาได้รับพระบัญญัติ
- 6 เขาได้กระทำพิธีปรนนิบัติพระเจ้า (ทั้งในพลับพลาและในพระวิหาร)
- 7 เขาได้รับคำทรงสัญญา (เกี่ยวกับพระเยซู)
- 8 เขามีบรรพบุรุษที่รอด (เช่นอับราฮัม โมเสส ดาวิด)
- 9 พระคริสต์ได้ทรงบังเกิดจากพวกเขาตามเนื้อหนัง

ข ตัวอย่างจากประวัติศาสตร์ในเรื่องที่พระเจ้าทรงเลือกเขา (9:6-29)

- 1 ตัวอย่างของอิชมาเอลและอิสอัค (9:6-9) พระเจ้าทรงเลือกอิสอัค (บุตรของนางซาราห์) แทนเลือกอิชมาเอล (บุตรของนางฮาการ์)
- 2 ตัวอย่างของเอซาวและยาโคบ (9:10-13) พระเจ้าทรงเลือกยาโคบ (น้อง) แทนเลือกเอซาว (พี่)
- 3 ตัวอย่างของฟาโรห์ (9:14-24)
 - ก ความจริง
 - 1 พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะอภัยโทษความบาปของอิสราเอลด้วยพระคุณของพระองค์ที่อิสราเอลไม่สมควรจะได้รับ (9:15-16)
 - 2 พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะลงโทษฟาโรห์ด้วยการพิพากษาที่ฟาโรห์สมควรจะได้รับ (9:17-18)

- ข ความยุติธรรม เปาโลตอบปัญหา 2 ข้อ
 - 1 พระเจ้าทรงชอบธรรมหรือไม่ (9:14, 21-24)
 - 2 มนุษย์มีสิทธิที่จะโต้ตอบหรือไม่ (9:19-20)
- 4 ตัวอย่างจากโศเซอา (9:25-26)
- 5 ตัวอย่างจากยะซายา (9:27-29)
- 6 ข้อสรุป 2 ข้อในเรื่องที่พระเจ้าทรงเลือกเขา (9:30-33)
 - ก คนต่างประเทศได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้แสวงหาความชอบธรรมนั้นก่อน
 - ข พวกอิสราเอลไม่ได้รับความชอบธรรมโดยการประพฤติตามพระบัญญัติ ถึงแม้ว่าเขาได้แสวงหาความชอบธรรมนั้นก่อน

- 2 ความชอบธรรมของพระเจ้าและการที่อิสราเอลได้ปฏิเสธพระคริสต์ในปัจจุบัน (10)
 - ก การอธิษฐานที่ขอให้อิสราเอลได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า (9:1-3; 10:1-2)
ในข้อเหล่านี้อาจารย์เปาโลอธิษฐานด้วยใจร้อนรนว่าอิสราเอลจะได้รับความรอด
 - ข แหล่งแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า (10:4-5)
 - ค ความชอบธรรมของพระเจ้านั้นหาง่าย (10:6-8)
นี่เป็นความจริงเพราะเหตุ 2 เรื่องนี้
 - 1 การเสด็จมาของพระคริสต์ในสภาพของมนุษย์ (10:6)
 - 2 การคืนพระชนม์ของพระคริสต์ (10:7)
 - ง วิธีที่จะได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า (10:9-10)
 - จ ขอบเขตแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า (10:11-13)
 - ฉ การประกาศความชอบธรรมของพระเจ้า (10:14-15)
มีอยู่ 3 เหตุที่พระเจ้าทรงใช้ผู้ประกาศ
 - 1 คนบาปจะต้องร้องออกพระนามของพระเจ้าเพื่อจะได้รับความรอด
 - 2 คนบาปนั้นจะต้องเชื่อก่อนที่เขาจะสามารถร้องออกพระนามของพระเจ้าได้
 - 3 คนบาปนั้นจะต้องฟังพระคำของพระเจ้าก่อนที่เขาสามารถเชื่อ
 - ช การปฏิเสธความชอบธรรมของพระเจ้า (10:21)
 - 1 อิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงการปฏิเสธนี้ (10:16, 20-21)
 - 2 โมเสสได้พยากรณ์ถึงการปฏิเสธนี้ (10:19)

- 3 พระสติปัญญาของพระเจ้าและการที่อิสราเอลจะกลับมามีพระเจ้าในอนาคต (11)
- ก การกลับมานี้เป็นสิ่งที่แน่นอนเพราะว่าไม่ใช่ทุกคนในอิสราเอลปฏิเสธพระคริสต์ (11:1-25)
- 1 แต่ละกลุ่มของอิสราเอล (11:1-10)
- ก กลุ่มน้อย (11:1-5)
ตัวแทนของกลุ่มนี้คือ อาจารย์เปาโล (11:1) และเอเลีย (11:2-4)
- ข กลุ่มใหญ่ (11:6-10)
ทั้งยะชยาและดาวิดพยากรณ์ถึงเรื่องนี้
- 1 อิชยาห์ (11:8) อสย 29:10
- 2 ดาวิด (11:9-10) สดด 69:22-23
- 2 พวกต่างประเทศจะได้เข้ามาครบจำนวน (11:11-25)
- ก ความหมาย (ไม่เหมือนเวลากำหนดของคนต่างประเทศ) ลก 21:24
- 1 เข้ามาครบจำนวน หมายถึงสมัยคริสตจักร ตั้งแต่พระเยซูทรงตั้ง คริสตจักร (มธ 16:18) ถึงวันที่พระเยซูเสด็จกลับมาในเมฆ กจ 15:14
1 คร 12:12-13 อฟ 4:11, 13
- 2 เวลากำหนด หมายถึงสมัยตั้งแต่อิสราเอลเป็นเชลยในประเทศบาบิโลน ถึงสิ้นเวลา 7 ปี ดนล 9:24-27 ลก 21:24
- ข รายละเอียดเกี่ยวกับสมัยนี้
- 1 ความจริง อาจารย์เปาโลยกคำเปรียบเทียบจากธรรมชาติ
- ก ต้นมะกอกเทศ หมายถึงความเชื่อของอับราฮัม (11:16-18)
- ข ทรงหักกิ่งเดิมออกเสีย หมายถึงพวกอิสราเอลที่ไม่เชื่อในอดีต (1:17)
- ค ทรงเอากิ่งมะกอกเทศป่ามาประสาร หมายถึงพวกต่างประเทศ ที่เชื่อในปัจจุบัน (11:17-19)
- ง ทรงเอากิ่งเดิมติดต่อกันอีก หมายถึงพวกอิสราเอลที่เชื่อในอนาคต (11:23-24)

- 2 ความเท็จ
 - ก คำเปรียบนี้ไม่ได้สอนว่าคริสตจักรมาอยู่แทนอิสราเอล (11:18)
 - ข คำเปรียบนี้ไม่ได้สอนว่าผู้ที่เชื่อแล้วสามารถให้ความรอดพ้นไปจากเขา
- 3 อนาคต
 - ก การที่อิสราเอลไม่เชื่อนั้นเป็นเหตุให้ทั้งโลกเกิดความสมบูรณ์ (ได้ความรอด) (11:12)
 - ข การกลับมานี้เป็นสิ่งที่แน่นอนเพราะว่าอิสราเอลไม่ได้ปฏิเสธพระคริสต์ตลอดไป (11:26-36)
 - 1 อิสราเอลของพระเจ้า (11:26-32)
 - ก อิสราเอลจะกลับคืนมาโดยพระคริสต์ (11:26)
 - ข อิสราเอลจะกลับคืนมาโดยคำสัญญาโมไซ (11:27)
 - 2 พระเจ้าแห่งอิสราเอล (11:33-36)

พระวิหารของพระเจ้า พระประสงค์ของพระเจ้า
(การเปลี่ยนแปลงและการเตือนสติ) (12-16)

- 1 ความรับผิดชอบส่วนตัวสำหรับผู้ที่ได้รับความรอดแล้ว (12:1-15:13)
 - ก ผู้ที่เชื่อและตัวเอง (12:1-3)
 - 1 เขาควรถวายอะไร ตัวเอง (12:1)
 - 2 เขาควรหลีกเลี่ยงจากอะไร การประพฤติอย่างชาวโลก (12:2 ก)
 - 3 เขาควรจะได้อะไร การเปลี่ยนนิสัยเสียใหม่ (12:2 ข)
 - ข ผู้ที่เชื่อและการรับใช้ (12:4-21)
 - 1 เครื่องมือสำหรับการรับใช้ ของประทานแห่งพระวิญญาณ (12:4-8)
 - ก การพยากรณ์ (12:6)
 - ข การปรนนิบัติ (12:7)
 - ค การสั่งสอน (12:7)
 - ง การเตือนสติ (12:8)
 - จ การแจกทาน (12:8)
 - ฉ การครอบครอง (12:8)
 - ช การแสดงความเมตตา (12:8)
 - 2 วิธีรับใช้ คำสั่ง 24 ข้อจากพระวิญญาณ (12:9-21)
 - ก ต่อเพื่อน (12:10, 13, 15)
 - ข ต่อศัตรู (12:14, 17-21)
 - ค 9 อย่าง กับ 13 จง
 - ค ผู้ที่เชื่อและสังคม (13:1-14)
 - 1 การประพฤติของเรา
 - ก ต่อผู้ครอบครองในประเทศ (13:1-7)
 - ข ต่อผู้อื่นในประเทศ (13:8-10)
 - 2 เหตุที่ควรประพฤติแบบนี้ (13:11-12)

- ง ผู้ที่เชื่อและพวกคริสเตียนที่อ่อนน้อมในความเชื่อ (14:1-23)
- 1 พวกคริสเตียนไม่ควรพิพากษาซึ่งกันและกัน
 - ก เราไม่ควรดูหมิ่นความเคร่งของผู้อื่น (14:1-9)
 - 1 ในเรื่องอาหาร (14:2-3)
 - 2 ในเรื่องการถือวันพิเศษ (14:5-6)
 - ข เราไม่ควรใช้ความอิสระเสรีภาพของเราในทางที่ผิด (14:13-23)
 - 2 พวกคริสเตียนจะต้องยืนต่อหน้าบัลลังก์ของพระเจ้า (14:10-12)
- จ ผู้ที่เชื่อและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (15:1-13) การรับใช้ของพระคริสต์ในโลกนี้เป็นตัวอย่างสำหรับพวกคริสเตียน 1 ปต 2:21-25
- 1 เป็นการรับใช้ที่เสียสละ (15:3 ก)
 - 2 เป็นการรับใช้ที่ถูกทรมาน (15:3 ข)
 - 3 เป็นการรับใช้ที่รับใช้ผู้อื่น (15:1, 7)
 - 4 เป็นการรับใช้ที่แน่นอน (15:8-13)
 - ก ต่อพวกยิว (15:8)
 - ข ต่อพวกต่างประเทศ (15:9)
- 2 คำค้ำประกันต่อผู้ที่เชื่อในกรุงโรม (15:4-16:27)
- ก อาจารย์เปาโลสรุปการรับใช้ของตน (15:14-21)
 - 1 เขาพูดถึงการรับใช้พิเศษของตน (15:16)
 - 2 เขาพูดถึงการอัครรรยของตน (15:19 ก)
 - 3 เขาพูดถึงสถานที่ที่เขารับใช้พระองค์ (15:19 ข)
 - 4 เขาพูดถึงวิธีรับใช้ของตน (15:20)
 - ข อาจารย์เปาโลพูดถึงอนาคตของตน
 - 1 เขาตั้งใจที่จะไปเยี่ยมคริสตจักรที่กรุงโรม (15:22-24, 28-29)
 - 2 เขาปรารถนาให้ชาวโรมอธิษฐานเพื่อเขาในขณะที่เขาเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็ม (15:25-27, 30-32)
 - ก การขอให้อธิษฐานเพื่อเขา (15:30)
 - ข เหตุที่ขอให้อธิษฐานเพื่อเขา (15:31)

- 3 คำค้านับต่อเพื่อน ๆ ในกรุงโรม
 - ก คำค้านับพิเศษต่อ 3 คน (16:1-4)
 - ข คำค้านับธรรมดาต่อ 25 คน (16:5-16)
- 4 อาจารย์เปาโลว่ากล่าวผู้ที่สร้างปัญหา (16:17-18)
- 5 อาจารย์เปาโลพยากรณ์ว่าชาตานจะพินาศ (16:20)
- 6 คำอ้อนของอาจารย์เปาโล (16:24-27)